

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010084
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6721010084.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Zvolen, JUDr. Mariana Philadelphiová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.03.2022 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaného: G. J., B.. XX.XX.XXXX P. X. X., trvale bytom T. X, pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný G. J., nar. XX.XX.XXXX P. X. X., trvale bytom T. Č.. X,

je vinný,

že

dňa 10.10.2020 v čase asi o 19.40 hodine v priestoroch Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, odboru kriminálnej polície na ul. Jána Švermu č. 4 v kancelárii č. 47 počas podpisovania zápisnice o konfrontácii medzi ním a osobou H. Y., B.. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, C. Ž. ako obvinenými, vykonanej v trestnom konaní v trestnej veci vedenej na odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene pod číslom konania C.-XXX/I-P.-Z.-XXXX povedal obvinenému H. Y. slová: „keď ty vyjdeš, tak ťa podrežem“,

t e d a

v trestnom konaní použil hrozbu násillia, aby pôsobil na stranu trestného konania,

č í m s p á c h a l

zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 344 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 3 Pv 378/20/6611-16 dňa 23.02.2021 na Okresný súd Zvolen obžalobu na obvineného G. J. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, a to na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného G. J., L.É. H. Y., U. U. T., N. V., N. I. H., Y. W., T. V. U., L. L., T. J. W. a oboznámením sa s listinami: Trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/125/2018 (čl. 83), zápisnica z hlavného pojednávania Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/44/2021 (čl. 137-140), časť spisu Okresného riaditeľstva policajného zboru, odbor kriminálnej polície, Č.P.: XXX/X-P. Z.-XX (čl. 63-82), žiadosť obžalovaného o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti (čl. 183), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/44/2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/71/21 (čl. 178), správa Ústavu na výkon trestu Banská Bystrica (čl. 157), oznámenie pohotovostnej motorizovanej jednotky Banská Bystrica (čl. 157), oznámenie (čl. 205), správa Krajského riaditeľstva policajného zboru (čl. 207), správa o priestupkoch obžalovaného (čl. 255), register trestov obžalovaného (čl. 254) a rozsudok sp. zn. 3T/44/2021 OS Zvolen (čl. 209).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/44/2021 sa súd oboznámil s nasledujúcimi listinami: znalecký posudok T. Z. R. č. 10/2021 ohľadom H. Y. (čl. 301), znalecký posudok č. 97/2020 N. R.Ž. (čl. 310) a výsledok toxikologického vyšetrenia u poškodeného a protokol toxikologického vyšetrenia (čl. 311).

Obžalovaný poprel spáchanie skutku. Obhajoval sa tým, že hovoril o sebapoškodzovaní a nie že by chcel ublížiť poškodenému. Poukázal na to, že o sebapoškodzovaní hovoril aj pred sudcom rozhodujúcim o jeho vzatí do väzby, vo vozidle pri eskortovaní na konfrontáciu či na chodbe svojmu obhajcovi pred rozhodovaním o jeho vzatí do väzby. Poukázal na postavenie prítomných osôb pri konfrontácii, kde vyšetrovateľ, ktorý bol najbližšie pri ňom, predmetné slová nepočul, no ďalší dvaja prítomní policajti, ktorí stáli obďaleč, predmetné slová údajne počuli. Pre jeho psychický stav bol vo výkone väzby kontrolovaný psychológom.

Poškodený - H. Y., potvrdil vyslovenú vyhrážku zo strany obžalovaného. Podrobne popísal polohu osôb prítomných pri konfrontácii. Vyhrážku obžalovaný povedal potichu (nie šeptom) a pri tom sa k poškodenému naklonil. V čase skutku mal z obžalovaného strach, pretože ho pozná, no už sa obžalovaného nebojí, pretože sa z miesta pobytu odsťahoval a s obžalovaným sa tak už nestretne.

Svedok U. T., policajt prítomný pri konfrontácii, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v čase skutku sa na mieste činu nachádzal. Od obžalovaného bol najďalej. Má vedomosť, že tam niečo zaznelo, ale čo konkrétne, uviesť nevedel. Ďalej dodal, že poškodený na obžalovaného reagoval so slovami „čo si povedal“? Po konfrontácii obžalovaného eskortoval. Sklony obžalovaného k sebapoškodzovaniu počas eskorty nepotvrdil.

V prípravnom konaní svedok vypovedal, že keď podpisoval zápisnicu z konfrontácie, od obžalovaného na adresu poškodeného počul niečo v tom zmysle, že ho doreže alebo zareže, na čo poškodený reagoval so slovami „čo si to povedal“? Počas stráženia sa obžalovaný vyjadroval na adresu poškodeného, že keď ho pustia, tak bude vidieť.

Svedok N. V., policajt prítomný pri konfrontácii, na hlavnom pojednávaní potvrdil svoju prítomnosť na mieste činu v čase skutku. Nachádzal sa hneď vedľa obžalovaného. Potvrdil, že počul vyhrážku zo strany obžalovaného na adresu poškodeného, že keď vyjde von, tak ho dopichá alebo podreže. Pri vyhrázaní sa obžalovaný k poškodenému nahol a povedal to stíšeným hlasom. Poškodený na vyhrážku reagoval slovami „čo si to povedal?“, na čo obžalovaný už nereagoval. Poškodený sa dotazoval svedka, či to počul, čo mu svedok potvrdil. U obžalovaného nezaregistroval žiadne známky sebapoškodzovania.

Svedkyňa N. I. H., zapisovateľka z konfrontácie, vypovedala na hlavnom pojednávaní, že vyhrážku zo strany obžalovaného nepočula. Potvrdila reakciu poškodeného, ktorý sa následne prítomných opýtal, či slová obžalovaného počuli. Na otázku vyšetrovateľa prítomný príslušník policajného zboru N. V. reagoval, že obžalovaný poškodenému povedal, že keď vyjde von, tak ho podreže. Slová ohľadom sebapoškodzovania u obžalovaného nezaznamenala.

Svedok N. Y. W., vyšetrovateľ, na hlavnom pojednávaní potvrdil svoju prítomnosť v čase skutku na mieste činu. Započul, že obžalovaný niečo tichším hlasom povedal, ale čo konkrétne, uviesť nevedel. Spozornel, až keď poškodený reagoval otázkou „čo si mi to povedal?“ Dotazoval sa poškodeného, o čo ide a ten mu odpovedal, že mu obžalovaný povedal, že ho podreže alebo zareže. Obžalovaný uvedený

poprel. Neskôr mu poškodený opätovne potvrdil vyhrážku zo strany obžalovaného s tým, že prítomný policajt V. toto tiež počul. Sebapoškodzovacie sklony u obžalovaného nezaznamenal.

Svedok T. V. U., obhajca obžalovaného v rámci konfrontácie, na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol prítomný v čase skutku na mieste činu. Potvrdil verbálnu komunikáciu medzi obžalovaným a poškodeným, z ktorej zachytil len reakciu poškodeného so slovami "čo si to povedal?". Zo strany obžalovaného nezaregistroval žiadnu vyhrážku na adresu poškodeného.

Dodal, že obžalovaný mal vo vzťahu k poškodenému negatívny postoj, pretože ten na obžalovaného v rámci trestného konania uvádzal nepravdu. Obžalovaný mal sebadeštrukčné vyjadrenia v tom smere, že sa zareže, obesí a podobne.

Aj svedok L. L. vypovedal na hlavnom pojednávaní a uviedol, že je príslušníkom policajného zboru, ku skutku sa nevedel vyjadriť a na osobu obžalovaného si nespomenul. Obecne u eskortovaných osôb doposiaľ nezaznamenal sebadeštrukčné sklony.

Svedok T. J. W., príslušník policajného zboru, sa na hlavnom pojednávaní už ku skutku nevedel vyjadriť a na osobu obžalovaného si nespomenul. Aj on obecne u eskortovaných osôb doposiaľ nezaznamenal sebadeštrukčné sklony. Ak by takéto sklony bol zaznamenal, oznámil by to príslušnej osobe.

Svedok T. T., príslušník policajného zboru, na hlavnom pojednávaní dokazoval, že sa na mieste činu v čase skutku nenachádzal. Obžalovaného eskortoval z Obvodného oddelenia policajného zboru Detva na Okresný súd Zvolen. Po celý čas sa obžalovaný správal kľudne. Žiadne sebapoškodzovacie slová obžalovaný neuvádzal.

Svedok L. O., príslušník policajného zboru, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa na mieste činu v čase skutku nenachádzal. Obžalovaného eskortoval z Obvodného oddelenia policajného zboru Detva na Okresný súd Zvolen. Po celý čas bol obžalovaný pokojný. Žiadne sebapoškodzovacie sklony u obžalovaného nezaznamenal.

Z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 16.10.2018, sp. zn. 5T/125/2018, právoplatný dňa 20.11.2018, uznaný vinný zo zločinu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Skúšobná doba obžalovanému plynula od 21.11.2018 do 21.11.2021.

Zo správy o priestupkoch súd zistil, že za obdobie od 01.02.2016 do 16.09.2020 sa obžalovaný dopustil celkom ôsmich priestupkov rôzneho charakteru, a to proti občianskemu spolunažívaniu a na úseku dopravy. Za priestupky mu bola uložená peňažná sankcia od 10 Eur do 300 Eur a v ojedinelom prípade nebol sankcionovaný (len napomenutý).

Zo spisu Okresného riaditeľstva policajného zboru, odbor kriminálnej polície, Č.: XXX/X-P. Z.-XX súd zistil, že voči obžalovanému bolo vedené trestné konanie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona a dňa 10.10.2020 sa konala konfrontácia medzi obžalovaným a poškodeným (v danej trestnej veci medzi oboma v postavení obvinených).

Súd odmietol vykonať návrh obhajoby a prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen na vyčkanie rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/44/2021 a jeho následné oboznamovanie na hlavnom pojednávaní, pretože táto okolnosť nemá vplyv na rozhodnutie súdu v aktuálne prejednávanej veci. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/44/2021 zo dňa 10.12.2021 bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, kto v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní použije násilie, hrozbu násillia alebo hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobil na sudcu, stranu trestného konania, účastníka súdneho konania, svedka, znalca, tlmočníka, prekladateľa alebo na orgán činný v trestnom konaní.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku a priebeh skutku mal preukázaný tak, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku.

Bolo teda preukázané, že v trestnom konaní v trestnej veci vedenej proti obžalovanému na odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene pod číslom konania C.-XXX/I-P.-Z.-XXXX pri podpisovaní zápisnice o konfrontácii dňa 10.10.2020 sa obžalovaný poškodenému vyhrážal so slovami „keď ty vyjdeš, tak ťa podrežem“, čo mal súd preukázané jednak z výpovede samotného poškodeného, ktorému bola vyhrážka adresovaná, a tiež z výpovede svedka N. V., ktorý sa toho času nachádzal v blízkosti obžalovaného a predmetnú vyhrážku z úst obžalovaného potvrdil.

Hoci ďalšie prítomné osoby samotnú vyhrážku nezachytili, zaznamenali však bezprostrednú reakciu poškodeného, ktorý na vyhrážku reagoval so slovami „Čo si povedal?“ (svedkovia U. T., N. I. H., N. Y. W.O., T. V. U.). Jedná sa tak o dôkaz, ktorý vypovedá o bezprostrednej a spontánnej reakcii

poškodeného na slová obžalovaného a ktorý tak preukazuje jeho rozhorčenú reakciu na atak zo od obžalovaného.

Vyhrážanie sa nepriamo potvrdzuje aj výpoveď svedka N.. Y. W., ktorý sa o predmetnom incidente s poškodeným osobne rozprával a pri tomto rozhovore mu poškodený zreprodukoval slová od obžalovaného.

V konečnom dôsledku aj samotný obžalovaný potvrdil, že určité slová poškodenému adresoval, avšak podľa jeho výpovede obsah týchto slov mal prezentovať jeho sebapoškodzovanie, teda poškodenému mal údajne uviesť, že ublíži sebe samému. Toto vyjadrenie obžalovaného súd považuje za vysoko nepravdepodobné a nedôveryhodné, pretože z logiky veci súdu nie je ani v najmenšom zrejme, prečo by sa obžalovaný k poškodenému nakláňal a tichším hlasom mu oznamoval, že si ublíži. Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že o sebapoškodzovaní hovoril verejne aj na iných miestach v odlišných časoch, čo mali počuť ďalšie prítomné osoby, tak obhajoba obžalovaného vyznieva nelogicky v tom, prečo pri podpisovaní predmetnej zápisnice hovoril o údajnom sebapoškodzovaní adresne výlučne poškodenému a nie verejne všetkým prítomným osobám. Súd sa tak domnieva, že ak by sa tvrdenia obžalovaného zakladali na pravde, teda že verejne hovoril o sebapoškodzovaní, tak s vysokou pravdepodobnosťou takýmto otvoreným a verejným spôsobom sebapoškodzovanie by prezentoval aj pri podpisovaní danej zápisnice (a nie len adresne poškodenému).

Okrem výpovede obžalovaného neexistuje iný dôkaz, ktorý by jeho verziu potvrdzoval, t.j., že by poškodenému bol hovoril o ublížení sebe samému. Preto tvrdený iný obsah predmetných slov adresovaných poškodenému súd vníma len ako súčasť obhajoby obžalovaného v snahe oslobodenia z pod obžaloby.

Pokiaľ sa týka obžalovaným tvrdených sebadeštrukčných sklonov, túto skutočnosť okrem samotného obžalovaného a jeho vtedajšieho obhajcu T.. V. U. nikto nepotvrdil. V konečnom dôsledku táto okolnosť pre súd nie je smerodajná, pretože ak by sa aj potvrdili sebapoškodzovacie sklony u obžalovaného, neznamená to, že by sa poškodenému nemohol vyhrážať tak, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania. Inými slovami, pokiaľ by obžalovaný aj mal sebapoškodzovacie sklony, nevylučuje to, aby sa skutku, ktorý mu je kladený za vinu, dopustil.

Na základe vykonaného dokazovania súd teda dospel k jednoznačnému záveru o tom, že skutok, ktorý je predmetom tohto konania sa stal a spáchal ho obžalovaný.

Súd uznal obžalovaného za vinného zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, pretože mal za preukázané, počas trestného konania v trestnej veci vedenej na odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene pod číslom konania C.-XXX/I-P.-Z.-XXXX dňa 10.10.2020 pri podpisovaní zápisnice o konfrontácii medzi ním a poškodeným použil hrozbu násillia voči poškodenému, aby na neho pôsobil.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku obžalovaný teda konaním popísaným v skutkovej vete rozsudku naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, keď v trestnom konaní použitím hrozby násillia pôsobil na stranu trestného konania - poškodeného.

V intenciách § 34 Tr. zákona v spojení s § 38 Tr. zákona súd vyhodnotil všetky okolnosti prípadu, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný skutkom spáchal jeden trestný čin. Súd vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 344 ods. 1 Tr. zákona, tj. v rozpätí 1 rok až 6 rokov.

Z hľadiska pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností obžalovanému priťažovalo, že pred spáchaním trestného činu bol už za trestný čin odsúdený (§ 36 písm. m) Tr. zákona). Poľahčujúcu okolnosť súd u obžalovaného nevzhladol.

Keďže obžalovaný spáchal zločin opätovne (predtým bol odsúdený za zločin vo veci 5T/125/2018), s odkazom na znenie § 38 ods. 5 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 8 Tr. zákona spodná hranica trestnej sadzby sa zvyšuje o jednu polovicu.

S prihliadnutím na okolnosti spáchania trestného činu, pomery obžalovaného, možnosť jeho nápravy, následky spáchaného trestného činu, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov, ktorý považoval za primeraný spáchanému zločinu a aj za spravodlivý.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin po dobu trvania skúšobnej doby (vo veci 5T/125/2018), v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, pre výkon trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.